

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 229/07-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. septembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. I. J., P., správcu konkurznej podstaty úpadcu K., a. s., B., ktorou namieta porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1 Co 381/05 z 19. apríla 2006 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 7 C 1241/00 z 26. augusta 2005, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. I. J., správcu konkurznej podstaty úpadcu K., a. s., o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. júla 2007 doručená sťažnosť JUDr. I. J., P., správcu konkurznej podstaty úpadcu K., a. s., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva

na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 Co 381/05 z 19. apríla 2006 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Poprad (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 7 C 1241/00 z 26. augusta 2005.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je správcom konkurznej podstaty úpadcu K., a. s., B., ustanovený do funkcie uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1 K 438/97 z 26. mája 1999.

Sťažovateľ uviedol, že okresný súd rozsudkom sp. zn. 7 C 1241/00 z 26. augusta 2005 zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal uloženia povinnosti spoločnosti P., s. r. o., B. (ďalej len „žalovaný“), vypratať nebytové priestory (administratívnu budovu a sklad horľavín) zapísané na LV č. (...) v katastrálnom území B. Krajský súd rozsudkom sp. zn. 1 Co 381/05 z 19. apríla 2006 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Prešove (ďalej len „krajská prokuratúra“) rozhodnutím sp. zn. Rc 2115/06 z 18. augusta 2006 podnet sťažovateľa na podanie mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) odložil.

Podľa názoru sťažovateľa *„Toto rozhodnutie, ako aj rozhodnutia oboch súdov, považujeme za nesprávne, keďže prokurátor i súdy pri svojom rozhodovaní nebrali do úvahy tú skutočnosť, že žalovaný užíva spornú nehnuteľnosť na základe zmluvy o nájme, kde úhrada nájmu bola vykonaná účtovnou operáciou v rozpore so zákonom, nakoľko bol urobený zápočet nájmu na 50 rokov predom, čo je v rozpore s § 580 OZ“.*

Žalovaný si však u sťažovateľa ako správcu konkurznej podstaty uplatnil pohľadávku v sume 565 175 Sk zodpovedajúcu výške časti uhradeného nájomného za obdobie od vyhlásenia konkurzu do skončenia nájmu. Sťažovateľ pohľadávku žalovaného prihlásenú v sume 565 175 Sk na prieskumnom pojednávaní v marci 2000 uznal.

Z dôvodu, že pohľadávka žalovaného bola na prieskumnom pojednávaní uznaná a žalovaný neplatil sťažovateľovi nájomné podľa nájomnej zmluvy, sťažovateľ vypovedal žalovanému nájom.

Podľa názoru sťažovateľa „*Táto výpoveď bola preukázateľne dôvodná, no oba súdy túto skutočnosť nerešpektovali a ich závery ohľadom hodnotenia tejto skutočnosti nemali oporu vo vykonanom dokazovaní a boli nepreskúmateľné. (...)*

V danom prípade bolo porušené právo správcu konkurznej podstaty a úpadcu a poškodení veriteľia úpadcu.

Máme za to, že sa prieči dobrým mravom uplatniť si zaplatené nájomné v prieskumnom konaní a následne užívať nehnuteľnosť bez právneho titulu a bez zaplatenia odplaty či už vo forme bezdôvodného obohatenia alebo nájmu“.

V tejto súvislosti sťažovateľ žiada, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1 Co 381/05-258 zo dňa 19. 4. 2006 v spojení s rozsudkom Okresného súdu v Poprade č. k. 7 C 1241/00-223 z 26. 8. 2005 základné právo JUDr. I. J., správcu konkurznej podstaty úpadcu K., a. s. B. na súdnu a právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní porušené bolo.

Zrušuje rozsudok Krajského súdu v Prešove 1 Co 381/05-258 zo dňa 19. 4. 2006.

Zrušuje rozsudok Okresného súdu v Poprade č. k. 7 C 1241/00-223 z 26. 8. 2005 a vec mu vracia na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Prešove je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania na účet správcu konkurznej podstaty JUDr. I. J. vedený vo (...) do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods.1 dohovoru rozsudkom krajského súdu sp. zn. 1 Co 381/05 z 19. apríla 2006 v spojení s rozsudkom okresného súdu sp. zn. 7 C 1241/00 z 26. augusta 2005.

Ako vyplýva z obsahu sťažnosti, podnet sťažovateľa na podanie mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom bol krajskou prokuratúrou odložený rozhodnutím z 18. augusta 2006. Z informácie, ktorú ústavnému súdu poskytol okresný súd vyplynulo, že namietaný rozsudok krajského súdu v spojení s rozsudkom okresného súdu nadobudol právoplatnosť 31. mája 2006.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie pred ústavným súdom je jej podanie v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody. Zmeškanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, III. ÚS 124/04, I. ÚS 24/05).

Z uvedeného je zrejmé, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. III. ÚS 114/03, IV. ÚS 236/03).

Ústavný súd poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru, súčasťou ktorej je aj právny názor, že podnet na podanie mimoriadneho dovolania generálnemu prokurátorovi [§ 243e až 243j Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“)] nemožno z hľadiska čl. 127 ods. 1 ústavy považovať za účinný a dostupný právny prostriedok nápravy, ktorý je predpokladom (podmienkou) podania sťažnosti ústavnému súdu podľa tohto článku ústavy, a na jeho podanie nie je preto z hľadiska plynutia uvedenej lehoty na podanie sťažnosti ústavnému súdu možné prihliadať (I. ÚS 49/02, IV. ÚS 200/05, II. ÚS 169/06).

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu mimoriadne opravné prostriedky, ktoré navrhovateľ (sťažovateľ) nemôže uplatniť osobne, nemožno považovať za účinné právne prostriedky nápravy, ktoré sú mu priamo dostupné. Ustanovenie § 243e ods. 1 OSP neukladá totiž povinnosť (nevzniká právny nárok) vyhovieť každému podnetu. Je na úvahu generálneho prokurátora rozhodnúť o tom, či podá alebo nepodá mimoriadne dovolanie (táto úvaha je vylúčená iba v prípade, že zistí, že zákonné podmienky na podanie mimoriadneho dovolania sú splnené). Oprávnenie na podanie mimoriadneho dovolania nemá charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana (napr. II. ÚS 42/01, I. ÚS 67/02, III. ÚS 11/04).

Takýto podnet nie je teda iným právnym prostriedkom, ktorý je sťažovateľ v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde povinný vyčerpať na ochranu svojich základných práv alebo slobôd ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, a preto nemá na plynutie lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde žiadny vplyv. Plynutie uvedenej lehoty nie je totiž závislé na snahe sťažovateľa využiť mimoriadne opravné prostriedky, ale na naplnení skutočností uvedených v ustanovení § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde (I. ÚS 209/03, I. ÚS 233/03).

So zreteľom na deň nadobudnutia právoplatnosti rozsudku krajského súdu sp. zn. 1 Co 381/05 z 19. apríla 2006 v spojení s rozsudkom okresného súdu sp. zn. 7 C 1241/00 z 26. augusta 2005 (31. máj 2006) je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že sťažnosť bola podaná v čase, keď už uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Na tomto základe ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. septembra 2007